

Arrest

**nr. 85.826 van 13 augustus 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 16 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 8 mei 2012 met referentienummer REGUL X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 juni 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 2 juli 2012.

Gelet op de beschikking van 24 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 augustus 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DE WILDE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De eerste asielaanvraag van verzoekster werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 57 740 van 11 maart 2011 omdat er geen geloof kon worden gehecht aan haar asielmotieven.

In het kader van haar tweede en huidige asielaanvraag blijkt uit het administratief dossier dat verzoekster zich voor haar asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als degene die door haar echtgenoot H.A. worden aangevoerd. Deze vaststelling wordt in het verzoekschrift niet betwist.

Inzake haar echtgenoot werd bij 's Raads arrest nr. 85 825 van 13 augustus 2012 als volgt beslist:

“De vorige asielaanvraag van verzoeker werd geweigerd bij ’s Raads arrest nr. 57 739 van 11 maart 2011 omdat er geen geloof kon worden gehecht aan zijn asielmotieven.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

Te dezen brengt verzoeker als nieuwe elementen documenten van zijn werk bij, internetartikels, twee brieven van Aziz Tamoyan de voorzitter van de ‘Nationale Unie van Yeziden in de Republiek Armenië’, een brief van de zoon van Aziz Tamoyan, vier brieven van advocaten, documenten m.b.t. zijn familieleden in de E.U., een vertaling van zijn geboorteakte en van zijn vrouw, kopies van zijn internationaal paspoort en dit van zijn vrouw, een politieconvocatie van 28 december 2009, een opsporingsbevel van de politie, en een antwoordbrief van 5 juli 2011 van het parket.

De bestreden beslissing stelt vast dat deze documenten niet van die aard zijn dat het de door verzoeker verklaarde vervolgingsfeiten kan ondersteunen. Dit wegens gebrek aan bewijswaarde, het niet opwegen tegen de door Cedoca verzamelde informatie, het niet dienstig karakter van de documenten m.b.t. zijn familieleden gezien verzoekers problemen geen verband houden met de problemen die zijn familieleden zouden hebben gekend, manipulatie en inscenering van elektronische berichtgeving, het niet bevatten van informatie over de beweerde problemen en het louter bevatten van persoonlijke gegevens dewelke hier niet ter discussie staan.

Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen enkel concreet element bij dat de desbetreffende vaststellingen afdoende weerlegt; hij beperkt zich louter tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het minimaliseren en vergoelijken van de gedane vaststellingen.

De nieuwe elementen zijn bijgevolg niet van aard dat zij op zekere wijze aantonen dat ’s Raads arrest nr. 57 739 van 11 maart 2011 anders zou zijn geweest indien deze elementen alsdan zouden hebben voorgelegen.

Deze vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Verzoeker, die met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de vreemdelingenwet gevraagd heeft om gehoord te worden, betwist de gebrekkige bewijskracht van de door hem voorgelegde documenten, doch slaagt er niet in bovenstaande bevindingen te ontcrachten met objectieve argumenten die steun vinden in het administratief dossier.

Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Armenië.”

Verzoekster, die met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de vreemdelingenwet gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt zich ter terechtzitting tot het herhalen van de inhoud van haar verzoekschrift.

Bijgevolg toont verzoekster niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Armenië.

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op xxx euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien augustus tweeduizendentwaalf door:

dhr. F. HOFFER,
dhr. J. VERMEERSCH,

kamervoorzitter,
toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

J. VERMEERSCH

F. HOFFER